

[Weikop.]

nævns tilladelse, også få virkning i Nyhavn, idet man igennem en sådan bestemmelse får hold på, hvem der kommer derned. Men så kommer det næste spørgsmål: Hvordan kommer man af med de bestående virksomheder? Det kan jeg ikke se man kan, medmindre der sker overtrædelser af forskellig art; sker der det, skal man nok nægte de pågældende bevilling, og det vil være meget virksomt. Men hvis de har deres lovlige erhverv og ikke overtræder nogen som helst bestemmelser, ville jeg være meget betænkelig ved at skride ind, selvom det drejer sig om Nyhavn.

Alvilda Larsen: Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til den ærede socialdemokratiske ordfører. Det ærede medlem udtalte sin undren over min stemmeføring ved denne debat. Jeg kan ikke sige noget om, hvordan den har været. Men jeg har ikke nogen som helst grund til eller lyst til at hykle større interesse for ædrueligheden, end hvad der er naturligt, når man kender de faktiske forhold, kender livet, sådan som det nu engang leves af størstedelen af befolkningen her i landet. Jeg understreger, hvad jeg sagde i mit første indlæg, at jeg på ingen måde vil forsvare drikkeriet, men drikkeri i den forstand, det ærede medlem talte om, finder jo kun sted i ganske få tilfælde; det er kun enkelte, der ikke kan holde måde.

Hvis det ærede medlem har undret sig over min stilling, har jeg til gengæld undret mig over, at det ærede medlem som repræsentant for socialdemokratiet, som repræsentant for de danske arbejdere, talte på den måde, han talte i dag. Man kunne, hvis man ikke vidste bedre, få den opfattelse, at hele den danske arbejderstand var af en sådan beskaffenhed, at man i forbindelse med den kunne tale om drikkeri. Jeg har en helt anden opfattelse af den danske arbejderklassens kulturelle stæde.

Jeg har talt om forholdene i marketenderierne — og der er ikke tale om ukendskab til forholdene eller om usaglighed fra min side; jeg har forhørt mig i en hel række marketenderier forud for denne debat, og alle vegne har jeg fået det samme svar, nemlig at de fleste arbejdere drikker hvidtøl, citronvand, mælk eller lignende, og kun

i særlige anledninger fejrer de et eller andet med en snaps. Sådan tror jeg også det forholder sig, og derfor mener jeg, at danske arbejdere udmærket kan tåle at beholde den adgang, de i dag har til at få en snaps på arbejdspladsen ved forskellige lejligheder.

Den højtærede handelsminister gjorde en bemærkning om, at det undrede hende, at jeg som kvinde ikke havde betænkeligheder ved kreditgivning på arbejdspladsen — sådan noget lignende var det, ministeren sagde. Dertil vil jeg sige, at jeg kan forsåvidt udmærket se faren ved kreditgivning på arbejdspladsen. Det kan ikke bestrides, at det måske kan føre til et højere salg af både drikkevarer, manufakturvarer o. s. v., men når det nu er sådan, at man udenfor praktisk talt alle steder kan købe uden kontant betaling, kan jeg ikke se, at man ikke også på arbejdspladsen skulle have denne ret til at få udleveret varer mod betaling på lønningsdagen.

Helga Pedersen: Det ærede medlem hr. Vagn Bro fremhævede så stærkt, at han var uenig med mig, forsåvidt angik mine bemærkninger vedrørende spørgsmålet om servering af stærke drikke i marketenderier. Jeg tror, denne uenighed i det væsentlige skyldes, at enten har det ærede medlem ikke ganske hørt, hvad jeg sagde, eller også har han måske misforstået mine bemærkninger. Hvad jeg sagde, var, at jeg var ubetinget tilhænger af, at man ikke i marketenderier serverede de koncentrerede alkoholiske drikke; jeg sagde videre, at det var vel nok det bedste, hvis marketenderierne var afholdsforetagender, og jeg henledte i den forbindelse opmærksomheden på et stort marketenteri, hvor lederen af institutionen af sig selv havde gennemført, at det pågældende marketenteri blev et afholdsmarketenteri. Men jeg har altså ikke udtalt mig om, hvorvidt man ved selve loven skulle gennemtvinge, at alle marketenderier blev rene afholdsforetagender. Forsåvidt kan det ærede medlem og jeg på dette punkt atter en gang mødes under parolen: frihed under ansvar.

Det ærede medlem hr. Weikop fremsatte en enkelt, næsten kritisk bemærkning om mine betragtninger vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt justitsministeren, handels-